

Hallgatói beszámoló – Hogskulen i Volda

Írta: Brenner Andrea

Norvégiai élményeimről nagyon sokat tudnék írni, de most igyekszem Voldára és a hasznos tapasztalatokra szorítkozni. Először is Volda tényleg egy aprócska város, pár bolttal, egy népszerű szórakozóhellyel és sok kedves emberrel. Nagyban meghatározza a hely hangulatát a sok diák, akik egész Norvégiából érkeztek, és persze a rengeteg külföldi tanuló. Ennek is köszönhető, hogy angolul mindenki beszél, és a legtöbben nagyon érdeklődőek a másik iránt. A társaság tehát nagyon jó volt, sok ismeretséget lehetett szerezni. Bár a norvégok maguk elég zárkóztak, de kedvesek.

Volda – látkép a konyhaablakból

A kollégium, ahol laktunk, kifogástalan volt. Folyosónként van egy konyha, ami azt jelenti, hogy 7-8 ember osztozik rajta. Azonban nem minden szobában laknak, ezért általában nem kell tömegre számítani a vacsora közben... A nemzetközi iroda minden kellékkal kíségett minket, ami csak kellett. Két hálószobához tartozik egy kis előtér egy szekrénysorral és a fürdőszobával, de a szobán nem kell osztozkodnod senkivel. Internet, kábeltévé is be van szerelve, (persze az erasmusos diákok nemigen vittek magukkal tévét, de a díját így is ki kell fizetni) sőt, telefon is van, így ingyen tudtunk telefonálgni egymásnak.

A kollégium díjának fizetését eleinte elég nehezen tudtuk megoldani, mert nem minden fajta bankkártyát fogadtak el. A készpénzfelvétel bankonként változó, de általában nagyon drága, így szinte kizárólagosan a kártyát használtuk. Azonban egyes boltokban csak norvég kártyával lehet fizetni. Legjobban a Visa éri meg, ez az amit szinte mindenhol elfogadnak.

A drágaságról is írnék pár szót. Nem kell megrémülni attól a tényről, hogy Norvégia a világ legdrágább országa, mert a drága termékek mellett megtalálod az olcsót is, ami nem is olyan sokkal több, mint itthon (kb másfélszerese). Eleinte nehéz volt hozzászokni, de aztán mindannyian jól belejöttünk a norvég árak egymáshoz való viszonyításába. Az élelmiszer áraknál a hús vezeti a lista csúcsát, így a többieknek legtöbbször le kellett mondania róla, jómagam szerencsés voltam vegetáriánus életmódommal. Az alkohol szintén nagyon drága, illetve mikor mi megérkeztünk, a voldai boltokban csak sört lehetett venni (tartózkodásunk vége felé nyílt egy alkoholt árusító bolt). Hétfőként este 6 óra után pedig nem árusítottak egyáltalán alkoholt. Sajnos a szórakozás is elég költséges: sok koncert van a voldai szórakozóhelyen, de a belépő igen drága, még akkor is, ha netán nincs fellépő.

Az egyetem nagyon közel van a kollégiumhoz, bár igazából egy ilyen kisvárosban nincsenek is igazán nagy távolságok. Maximum 30 kreditet vehettünk fel, és plusz egy-két tantárgyat, melyek csak pár kreditet értek. A legfőbb kurzusok azonban 15 kreditesek, és nem csak egyfajta órát foglalnak magukba. Igazán érdekes órák közül lehetett választani, de úgymint bejárhatott az ember egy kurzusra, ha nem vette fel az órát. Ha az ember egy kis mozgásra vágyott, 5 percre volt az uszoda. A diákigazolvánnyal ingyenes volt a belépés, csak be kellett nyomni a kódunkat. Ezzel a kóddal és a diákigazolvánnyal bármikor beléphetett az ember az egyetem épületeibe, ha netán az éjszaka közepén akart dolgozni.

Az egyetem épülete

Ha bármi gondunk volt, akkor a Pangaian mindig segítettek nekünk. Ez az a hely, ahol a külföldi diákok sokszor megfordulnak, ahol segítenek a dolgok intézésében, vagy csak azért, hogy betérjenek egy kávéra, teára, beszélgetni egy kicsit. Szintén a Pangaia szervezésében volt szerencsénk eljutni a Geiranger fjordhoz, illetve az utolsó hetekben elvittek minket egy kis házba, ahol együtt tölthettük az utolsó hétvégét. Mindezeket persze teljesen ingyen!

Szintén a Pangaia szervezésében került sor kéthetente az international night-ra, amikor az erasmusos diákoknak kellett kis műsort szerveznie, hazájuk bemutatására, videók, zenék és a nemzetközi konyha felvillantásával...

A csodás Geiranger fjord

Ha az ember utazgatni akar, attól nem kell tartania, hogy esetleg ebből az egyetemen problémái lesznek. A tanárok megértik, sőt segítenek is ha kell, tippet adnak. Azonban az utazás nagyon drága, de persze különféle akciók vannak, csak időben meg kell venni a jegyeket. Így volt szerencsénk eljutni egészen Bodo-ig, ez a város már a sarkkörön túl fekszik, Trondheimbe és Bergenbe is. A lopástól vagy mástól nem igen kell tartani: a közbiztonság remek, ez alól talán a főváros kivétel, de lopni senki sem lop, nincs is rá szükségük.

Bergen – a Bryggen házai

Bodo: a sarkkörön túl délután három órakor ilyen fényviszonyokra kell számítani

Az erasmusos társaság folyamatos programokban vett részt, ezért négy hónap alatt sikerült egészen megismerni egymást, összebarátkozni. Minden hétvégén, sőt hétköznapokon is összejártunk, és valamelyikünk konyhájában beszélgettünk, játszottunk. Sokféle fiatal sikerült megismerni, és ez volt a négy hónap alatt az egyik legjobb élmény. Mindenki nagyon kedves, barátságos és érdeklődő volt a másik iránt.

A vizsgák változóak: egyes barátainknak nagyon sokat kellett tanulni, de mi leginkább gyakorlati tantárgyakat vettünk fel, így bár mi is sokat dolgoztunk, de vizsgánk nem volt sok. Az osztályzás A-tól D-ig van, és erasmusosként nemigen lehet megbukni, a tanárok általában jóindulatúak. Még ha nem is beszél nagyon jól valaki az angol nyelvet, nem jelent problémát, segítenek, sosem szólnak meg miatta. Legtöbbször felvettük a room and architecture kurzust, ami gyakorlatilag egy barkácsórát jelentett. Én ezt bárkinek ajánlom, nem hiszem, hogy ha ott nem választom ezt az órát, akkor valaha is kipróbáltam volna a faanyaggal való munkát, de nagyon tetszett mindannyiunknak. Másik fő tantárgyunk természetesen a fotó volt, ez is érdekes óra volt, és az erasmusos diákok körében nagyon népszerű.

Az a bizonyos wood workshop ☺

Az ország természetileg gyönyörű. Voldát körbe hatalmas hegyek veszik körbe, a város melletti hegyet meg érdemes megmászni amint szép idő van. Ami sajnos ritkán adatik meg, mert Volda nagyon esős. Az első egy-két hónap szinte végig esővel telt, ami meglehetősen kihat az ember hangulatára. A téli sötétségtől nemigen kell tartani, mert Volda nincs annyira északon, hogy ne legyen nappal világosság. A hidegtől sem kell nagyon félni, nem sokkal hidegebb télen az idő, mint nálunk. Január-februárban esik igazán hó, ezek a leghidegebb hónapok. De a nagyon hidegnek is van pozitív oldala: ha az ember szerencsés, és éjjel tiszta az ég, esetleg láthatja az aurórát, vagyis az északi fényeket! Ehhez viszont feltétel az irtózatossá fagy.

Rotsethornet – pihenő a városka hegyén

Az oda illetve visszaútról annyit, hogy Oslóból legolcsóbban busszal jut el az ember Voldába, ez egy 9-10 órás út (nem kell tartani a busztól: nagyon kényelmes, az utas még kispárnát is kap!). Repülővel is lehet menni, Orstában van repülőtér, ez Volda szomszédos városa. Azonban ez egy kicsi repülő, és érdemes megnézni, hány kiló csomagot lehet felvinni rá.

Végezetül csak annyit írok, hogy az egész ország lenyűgözött, szándékomban áll visszalátogatni. Ez a négy hónap pedig életem egyik nagy kalandja volt, mindenkinek csak ajánlani tudom!